

FALAR O HOJE

DE PEDAGOXÍA POLÍTICA: HAI QUE FACELO MELLOR

O triunfo electoral do PP, que permite a renovación do encargo de goberno na Xunta de Galicia aos conservadores, coas súas políticas neo-liberais tamén no ensino, suscita desacougo e frustración de por parte dos sectores políticos progresistas, que contan, ademais, entre as súas fileiras con aqueles que con máis preocupación e intensidade soñaron e se mobilizaron como cidadáns pola autonomía política ou mesmo pola federalización do Estado español.

Desacougo e frustración por non ver que nas políticas conservadoras se plasmen os programas de actuación con capacidade para enfrontar os problemas do país, desde a demografía ata a ordenación do territorio, desde a articulación dunha política xeral e equilibrada de desenvolvemento económico innovador e sustentable ata a recuperación dos milleiros de mozos e mozas, ben formados, que nestes pasados anos marcharon de Galicia como emigrantes por ausencia de oportunidades laborais, desde o medio ambiente ata a posta en valor do noso rico e diverso patrimonio... e desde... ata a normalización da lingua galega sometida a lingüicidio ('plurilingüe'), entre algúns hipócritas panos quentes, nunha contorna de complexa globalización.

Desacougo e frustración que teñen que ver co asentamento, irregular, da LOMCE con todos os seus significados neoliberais; coa probable intensificación da privatización contraria á observación da educación como espazo público favorable á efectiva igualdade de oportunidades; co 'esquecemento' da educación nas contornas rurais da educación; coa non xeración de instrumentos técnicos adecuados para a elaboración e revisión dos currículos do noso sistema educativo; coa osixenación democrática da Administración e das instancias de participación social como pode ser o Consello Escolar de Galicia, ou co mantemento do primado inspectorial e burocrático chuchando as enerxías de transformación que seguen a non mobilizarse, en ben das mellores experiencias pedagóxicas, que haberían de ser signos de vida intensa, como quereda Johán Vicente Viqueira, de quen nos acordamos neste ano memorativo das Irmandades da Fala.

O desacougo ten que ver con outras múltiples posibilidades presentes nas Propostas electorais presentadas máis nitidamente por parte das posicións progresistas. Aínda sendo conscientes de que nalgúns casos podería haber falta de reflexión bastante. "Terán que agardar a outra conxuntura". Unha das cousas que non pode agardar ten que ver coa lingua galega e coa alarmante redución canto ao seu uso ordinario por parte do alumnado presente desde a Infantil ata o remate dos estudos universitarios.

Que facer? Preguntou Lenín nunha que se fixo famosa frase. Sen dubida, hai demasiados aspectos estruturais e problemáticos que son de difícil calibramento e que exercen unha extraordinaria presión sobre as intelixencias e as vontades da cidadanía. Asuntos ligados ao día a día e as súas vicisitudes. Asuntos de complexa resolución, tamén polo seu alcance internacional. Pero, sería mouco e irresponsable pensar na imposibilidade de facer alternativamente.

Polo contrario, hai por diante un tempo político para manifestar e convencer socialmente sobre o que cómpre facer na transformación educativa de Galicia, como noutros ámbitos. Con algunhas posibles condicións: articulación, estabilidade organizativa e de relación, concordancia e diálogo entre os varios sectores políticos progresistas; evitación de prácticas cainitas; converxencia bastante nas propostas trasladadas con convicción e capacidade de convencemento á cidadanía; menor investimento de tempo no ataque retórico e maior investimento na construción de alternativas cribles e con pouso; responsabilidade educadora nos exercicios de comunicación socio-política; isto é, todo un exercicio continuado, militante e empático de pedagogía política. Para chegar a tempo cos deberes feitos, o que moi probablemente non ocorreu desta volta.

O MESTRE MATEU FALABA GALEGO E A CATEDRAL FÍXOSE EN GALEGO

Nun exercicio groseiro de diglosia institucional, se entramos nos museos da Catedral de Compostela, poderemos observar en varios lugares como á hora de sinalar textos da Realeza, que foron concibidos en latín, só aparecen escritos en castelán... como dándolles prosapia. E así tamén os 'ennobrecen' en castelán o conxunto de libros e prensa de papel. Vén isto a conto da próxima gran exposición sobre o Mestre Mateu a realizar en Madrid. Xa apareceron as indicacións sobre os textos de época que a el se referían. Eran textos latinos, que agora aparecen (só) en castelán... como dando a entender que en 'castelán' se escribiron. Esta é outra expulsión do galego, co silencio da Xunta.■

